

**De ontwikkeling van de Mickey Mouse Club
en zijn
Populairste Mouseketeers**

**Naam: Pleun van der Velden
Studentnummer: 3216764
Opleiding: BA-MUZ
Datum: 20 juni 2011**

Inhoud

Inleiding	3
1. De 'Mickey Mouse Club'	4
<i>De motieven van Walt Disney</i>	4
<i>Het concept van de Mickey Mouse Club</i>	4
2. Annette Funicello	7
<i>Van doodgewone danseres naar Mouseketeer</i>	7
<i>De muzikale performance van Annette</i>	7
<i>De overige aspecten van de Performance</i>	8
3. De 'All New Mickey Mouse Club'	10
<i>Het begin van de nieuwe Mickey Mouse Club</i>	10
<i>Het concept van de All New Mickey Mouse Club</i>	10
4. Britney Jean Spears	13
<i>De weg naar de All New Mickey Mouse Club</i>	13
<i>De muzikale performance van Britney</i>	13
<i>De overige aspecten van de performance</i>	15
5. Annette vs. Britney	16
<i>De verschillende wegen die hen naar de MMC leiden</i>	16
<i>De performances bij de MMC</i>	16
<i>De muzikale performance</i>	17
Conclusie	19
Bronnen	20

Inleiding

In mijn onderzoek wil ik door middel van een vergelijking tussen Annette Funicello (1942) en Britney Spears (1981) de ontwikkeling van de performance van kindsterren bij de Mickey Mouse Club onderzoeken. Daarnaast wil ik kijken hoe het concept van de Mickey Mouse Club zich heeft ontwikkeld en hoe dit is terug te zien in de optredens van de kindsterren. In beide gevallen wil ik kijken welke rol de heersende sociale en muzikale cultuur speelde bij deze ontwikkelingen. Hierbij moet men bijvoorbeeld denken aan de emancipatiebeweging van de vrouwen in de jaren '50 of aan muziekgenres die populair waren en de muziekinstrumenten die bij die genres hoorden.

Het fenomeen kindster is al eeuwenoud. Er zijn vele soorten kindsterren geweest, denk maar aan Mozart, Shirley Temple en nu Justin Bieber. Voornamelijk in de popmuziek zijn er vele succesvolle kindsterren geweest. Het bekendste voorbeeld hiervan is Michael Jackson die op zesjarige leeftijd al met zijn broers optrad. De meeste kindsterren begonnen hun carrière met deelnames aan verschillende regionale en nationale talentenjachten. Maar Walt Disney kwam in de jaren '50 met een geheel nieuw concept dat kinderen de kans gaf om op nationaal niveau door te breken. Ze moesten weliswaar auditie doen voor de show van Walt Disney, maar het competitie element in de show zelf ontbreekt. Dit concept is beter bekend als 'The Mickey Mouse Club' (MMC). Er zijn drie edities van de show geweest. Nadat de show uit de jaren '50 eindigde, kende deze in de jaren '70 en in jaren '90 een opleving. De show uit de jaren '70 zal ik echter niet behandelen. Deze editie was niet succesvol en de vraag reist dan hoe dat kwam. De omvang van mijn onderzoek is te klein om daar diep genoeg op in te kunnen gaan. Daarom heb ik gekozen om alleen de shows uit de jaren '50 en jaren '90 te beschrijven.

Naast het beschrijven van de show zelf, wil ik voornamelijk wat meer de diepte ingaan met de kindsterren die in de show verschenen. Ik zal van elke show een kindster als casestudie kiezen en dan wil ik me bij de analyse voornamelijk richten op het muzikale aspect. De twee casestudies die ik heb gekozen, zijn Annette Funicello en Britney Spears. Annette was Mouseketeer bij de MMC in de jaren '50 en Britney in de jaren '90. Ze waren beide een van de populairste 'Mouseketeers' (zo werden de kinderen van de MMC genoemd) en ongeveer even oud toen ze aan de show deelnamen. Daarnaast hadden ze na de MMC ook beide een succesvolle solo carrière. Aan de hand van deze casestudies zal er een gedetailleerd beeld ontstaan van hoe de (muzikale) performance van een kindster bij de MMC in de verschillende tijden eruit ziet.

Bovengenoemde casestudies zal ik vanuit verschillende invalshoeken belichten om een zo compleet mogelijk beeld te geven. Ten eerste zal ik van beide een overzicht geven van hoe ze bij de Mickey Mouse Club terecht zijn gekomen. Vervolgens zal ik verder gaan met een gedetailleerde analyse van verschillende performances die zij uitvoerden. Een gedetailleerde muzikale analyse zal de boventoon voeren, omdat ik in dat aspect van de performance het meest geïnteresseerd ben. Daarnaast is er over het muzikale aspect van de MMC zeer weinig gepubliceerd en ik vind het belangrijk dat daar wat meer aandacht wordt besteed op wetenschappelijk gebied. Dit muzikale aspect zal ik aan de hand van youtube filmpjes analyseren. De muzikale factoren waar ik naar zal kijken zijn het muziekgenre, de melodielijn, de vorm van het lied en daarnaast ook de tekst. Naast het muzikale aspect zal ik ook naar de kleding, de dans en de act in zijn geheel kijken. Ik zal bij de casestudie van Britney en Annette op dezelfde manier te werk gaan, zodat ik op het eind een betrouwbare vergelijking kan maken.

Hoofdstuk 1

De 'Mickey Mouse Club'

De motieven van Walt Disney

In de jaren vijftig was Walt Disney bezig met het verwezenlijken van zijn grootste project tot dan toe: het bouwen van het kinderparadijs Disneyland. Zijn financiële vermogen was echter niet toereikend voor dit grootse project. Hij had al een lening afgesloten en zat in een zodanige situatie dat hij geen extra lening kon krijgen¹. Extra inkomsten of een financiële sponsor waren noodzakelijk om het project te kunnen realiseren.

De tv was in die tijd een opkomend medium en voor commerciële doeleinden, zoals het promoten van Disneyland, wilde Disney daar gebruik van maken. Na afgewezen te zijn bij CBS en NBC, de grootste zenders van Amerika, zag het er voor Disney niet al te rooskleurig uit. Uiteindelijk kwamen Walt Disney en zijn broer Roy bij de commerciële zender ABC terecht. Toen de deal met ABC binnen was, kon de tv-show 'Disneyland' de lucht in. Naast deze show was Walt Disney al vanaf 1954 bezig met het noteren van ideeën om een "clubhouse at Disneyland" show te maken. De show zou dagelijks op tv verschijnen en direct gericht zijn op kinderen.² Hoewel de show meer kostte (\$4 miljoen) dan dat ABC zou sponsoren (\$2,8 miljoen), was Disney erop gebrand dat de show er zou komen. Dat hij hierdoor nog dieper in de schulden zou raken, nam hij voor lief. Vanaf de herfst van 1955 was de 'Mickey Mouse Club' een feit.³

Het concept van de 'Mickey Mouse Club'

Zoals in bovenstaande tekst gezegd, was de Mickey Mouse Club (in het vervolg MMC genoemd) direct gericht op kinderen. Het moest een show voor en door kinderen worden. Disney wilde namelijk door middel van zijn show de potentiële bezoekers voor zijn park enthousiasmeren. Naast de kinderen (Mouseketeers) maakten Mickey Mouse Cartoons en enkele dramaseries ook deel uit van de show.⁴ De kinderen moesten verschillende auditierondes doorstaan om in de show te komen. Uiteindelijk bleven er 24 over. Van deze 24 kinderen werden drie teams gevormd; het rode, het witte en het blauwe team. Het rode team bestond uit de twaalf kinderen die het best konden zingen én dansen. Daardoor kregen zij de meeste screentijd. Het witte en blauwe team bestonden beide uit zes personen die fungeerden als achtergrondvulling, publiek tijdens minder populaire dagen of als decor. De kinderen van het rode team waren de kinderen die bij de opkomst en het zingen van het slotnummer te zien waren.⁵

De show zelf was ingedeeld in themadagen; "Monday's Fun with Music, Tuesday's Guest Star Day, Wednesday's Anything Can Happen, Thursday's Circus Day, Friday's Talent Round-Up."⁶ Ik zal nu aan de hand van een willekeurige aflevering van de show de inhoud van de show beschrijven, de rol die muziek daarin speelde en de muziekgenres die voornamelijk aan bod komen. Deze aflevering staat op youtube.⁷ Daarna zal ik deze inhoudelijke aspecten van de show proberen te verklaren aan de hand van de heersende sociale en muzikale cultuur in de jaren vijftig.

¹ Barrier, Michael. *The Animated Man: A Life of Walt Disney*. University of California Press (2007), p. 239.

² Ibidem, p. 260.

³ Ibidem, p. 260-261.

⁴ Armstrong, Jennifer. *Why? Because we still like you: an oral history of The Mickey Mouse Club*. Grand Central Publishing (New York, Okt. 2010), p. 5.

⁵ Ibidem, p. 51.

⁶ Ibidem, p. 6.

⁷ Link aflevering: <http://www.youtube.com/watch?v=hemEGjrzcE>

Jimmie Dodd was verantwoordelijk voor de muziek van de MMC. De producers hadden hem van de muziek afdeling van het bedrijf Disney gehaald om enkele tunes voor de nieuwe serie te schrijven. Bill Walsh, de belangrijkste producer en rechterhand van Walt Disney, vond hem echter zeer geschikt om de volwassen Mouseketeer Roy Williams in de show zelf bij te staan. Zo kwam Dodd in de show zelf terecht als senior Mouseketeer én was hij verantwoordelijk voor de muziek. Zijn ideeën ontstonden vaak vanuit brainstorm sessies met Roy. De producers of Walt Disney zelf bemoeide zich niet met de muziek, zij lieten alleen weten wat het concept van de show was.⁸

De show begon altijd met hetzelfde nummer: *The Mickey Mouse March*. In dit nummer wordt 'Mickey Mouse' op muziek gespeld. Het nummer begint met een schelle trompet en een kleine trom. De melodie van de trompet is in een vierkwartsmaat geschreven en bevat veel accenten op de eerste en derde tel waardoor men ook echt het gevoel van een mars krijgt. Na deze intro start de zang, in de begeleiding hoor je nu naast de trompet en de kleine trom meerdere blazers met een hoge melodie. Deze blazers spelen de versieringen terwijl de trompet de melodie blijft spelen. In zijn geheel klinkt het nog steeds als een mars. Met de zang wordt het programma aangekondigd door 'M-I-C-K-E-Y M-O-U-S-E' uit te spellen op het ritme van de melodie.

Na deze intro verschijnt senior Mouseketeer Jimmie Dodd. Hij kondigt het thema van de show aan onder muzikale begeleiding. De bas is hier erg belangrijk met zijn continue syncopische begeleiding van achtste noten die op de afterbeat gespeeld worden. De klarinetten verzorgen de versieringen. Daarnaast dient de muziek vaak als ondersteuning van de bewegingen die op het scherm te zien zijn. Zowel in de stukjes cartoon als in de stukjes waarin Jimmie Dodd de show aankondigt. Dit wordt ook wel *mickey mousing* genoemd. Tot slot komt de 'count off' van de kinder-Mouseketeers. Ook dit gebeurt nog steeds met muzikale begeleiding. De trompet is echter niet meer te horen, het zijn nu de houtblazers en een piano die de begeleiding op zich nemen. Het nummer is van begin tot eind up-tempo waardoor het een vrolijk karakter krijgt.

Na deze muzikale intro volgt de aankondiging van een serie: *Further Adventures of Spin and Marty*. De tune van deze serie is heel kort, slechts één muzikale zin van twee maten voorzin en twee maten nazin. Het staat in een vierkwartsmaat geschreven die gespeeld wordt door violen. Het is geen country muziek, maar je krijgt door de muziek wel een beetje een plattelandssfeer, maar dan in de zin van weidse velden. Dit komt doordat de melodie hoog en legato gespeeld wordt. Doordat de melodie breed gespeeld wordt, en je het beeld van een weide ziet, ga je onbewust ervan uit dat de rest van het landschap heel uitgestrekt is. In de verdere serie wordt geen muziek gebruikt. Deze serie is voornamelijk gericht op jongens aangezien de het een avontuurlijke serie is en de jongens van de Mouseketeers de grootste rollen hebben.

Na deze serie volgt een optreden van de meisjes die een cartoon aankondigen. Er is geen duidelijke melodie, je hoort alleen de houtblazers die enkele loopjes spelen tijdens deze aankondiging. In de cartoon die hierop volgt wordt het alfabet op een speelse manier, onder begeleiding van muziek, uitgelegd. In deze cartoon wordt er wederom op muziek gespeld. Na deze cartoon volgt een wijze les van Annette onder begeleiding van Jimmie Dodd op een gitaar, die eruit ziet als Mickey Mouse en enkele klarinetten. Deze begeleiding is erg zachtjes, zodat de les die Annette vertelt, duidelijk hoorbaar is.

De afsluiting die hierop volgt, is bij elke show hetzelfde. Alle Mouseketeers nemen afscheid van de kijkers, wederom onder muzikale begeleiding. Door het trage karakter van de muziek en de vele lange noten die met een soort glissando worden gespeeld krijg je als kijker een treurig gevoel. De sombere gezichten van sommige kinderen benadrukken dat gevoel nog eens.

⁸ Armstrong, Jennifer. *Why? Because we still like you: an oral history of The Mickey Mouse Club*. Grand Central Publishing (New York, Okt. 2010), p. 42.

Men kan uit het bovenstaande concluderen dat de show van een educatief karakter was en dat er veel muziek in voorkomt. Het feit dat de show een educatief karakter heeft, kan te maken hebben met het feit dat de emancipatie van de vrouw in die tijd in opkomst was. De kinderen werd aangeleerd dat jongens en meisjes hetzelfde kunnen en gelijkwaardig zijn. Wini Breines schrijft in haar boek dat je dit in die tijd ook terug zag in de manier waarop kinderen gekleed werden. Meisjes begonnen net als jongens ook broeken te dragen.⁹ De Mouseketeers hebben allemaal een cap met Mickey Mouse oren en dezelfde trui met hun naam erop. Hierdoor worden de jongens en meisjes gelijk getrokken. Daarnaast werd een opleiding voor meisjes nu ook als waardevol gezien omdat ze later niet per definitie huisvrouw hoefde te worden.¹⁰ De show was voor alle kinderen, zowel jongens als meisjes. Dit wil niet zeggen dat alle onderdelen van de show voor jongens en meisjes even leuk waren. Het is een show die onderdelen bevat waarvan sommige leuker zijn voor de jongens en sommige leuker voor de meisjes. Juist omdat de show educatief verantwoord is, denk ik dat de show zoveel jeugdige kijkers trok. Met de eenvoudige reden dat de show de goedkeuring van de ouders kon wegdragen. De reden dat Disney voor een educatief karakter heeft gekozen is, denk ik, met de gedachte dat dit goed zou verkopen.

De reden dat men voor deze bepaalde muziek heeft gekozen, kan je denk ik voornamelijk vinden als je naar de doelgroep kijkt. Een mars is eigenlijk van alle tijden, maar in dit geval lekker vrolijk en uitermate geschikt om woorden op uit te spellen. Dat vrolijke karakter is voor kinderen natuurlijk erg aantrekkelijk. De opkomst van de kinderen wordt begeleid door een vrolijke melodie waarop gedanst wordt. De muziek bij de serie benadrukt voornamelijk het karakter van de serie zelf, deze speelt zich namelijk af op het platteland. Dan komt een cartoon waarin de muziek voornamelijk het educatieve karakter een speelse ondertoon geeft. Er wordt gespeld op muziek en dat is natuurlijk veel leuker dan droog een woord spellen omdat er een vrolijke melodie onder zit. Daar heeft Disney bewust voor gekozen, zodat zijn show aantrekkelijk is voor kinderen én leerzaam. Dit zijn twee elementen die in deze periode zorgen voor een groot publiek. Dezelfde reden geldt voor de wijze les van Annette. Zij wordt echter door een simpele melodie en bezetting begeleid zodat de les duidelijk overkomt.

De muziek van de afsluiting geeft het geheel een droevig karakter, zoals gezegd wordt dit benadrukt door enkele sombere Mouseketeer gezichten. Ik denk dat Jimmie Dodd hier voor deze muziek heeft gekozen omdat dat het gevoel van de kijkers weerspiegelt. Die vinden het jammer dat de show alweer afgelopen is. Dan zou het natuurlijk een te groot contrast zijn als er een ontzettend vrolijke melodie wordt gespeeld.

⁹ Breines, Wini. *Young, White, and Miserable: Growing Up Female in the Fifties*. Beacon Press (Boston, 1992), p.30-31.

¹⁰ Ibidem.

Hoofdstuk 2

Annette Funicello

In dit hoofdstuk zal ik een beeld schetsen van hoe de kindster Annette werd geprofileerd bij de MMC. Ik zal beginnen met een korte beschrijving van hoe Annette bij de MMC terecht kwam, om vervolgens een muzikale analyse van haar performances te maken. Tot slot zal ik de performance in zijn geheel analyseren en dit alles in verband brengen met de muzikale en sociale cultuur van de jaren '50

Van doodgewone danseres naar Mouseketeer

Annette Funicello was twaalf jaar oud toen ze werd gecast voor de MMC. Haar auditie was echter niet zoals die van de overige Mouseketeers verlopen. Naast de reguliere audities, werd er ook bij dansscholen gescout. Walt Disney in eigen persoon bezocht enkele dansscholen om daar dat zeldzame talent te vinden. Een voorwaarde van Disney was wel dat het 'normale kinderen' waren. Zoals hij het zelf zei "I don't want those kids that tap-dance, or blow trumpets while they're tap-dancing or skip rope or have curly hair like Shirley Temple or nutty mothers."¹¹ Hij wilde dat kind waar je tijdens een dansvoorstelling naar bleef kijken. Disney bezocht een dansschool waar een balletopvoering van het Zwanenmeer plaatsvond. Er was één meisje tussen de dansers waar Disney naar bleef kijken. Diegene was Annette Funicello en Disney stond erop dat ze naar de tweede auditie ronde kwam voor de MMC.¹² De uitkomst is bekend, Annette werd uiteindelijk één van de populairste Mouseketeers van de MMC uit de jaren '50.

De muzikale performance van Annette

Al snel was Annette een van de populairste Mouseketeers. Ik denk dat dit kwam door haar knappe uiterlijk en natuurlijke uitstraling. Ze kwam niet over als een arrogant persoon, maar juist als een lief en zachtmoedig iemand. Daarnaast kon ze ook erg goed dansen en redelijk zingen. Ze stond bij de optredens dan ook vaak op de voorgrond. Maar wat voor liedjes zong ze eigenlijk, hoe zaten deze in elkaar en wat was het doel ervan? Die vragen zullen in deze paragraaf worden beantwoord.

In het filmpje zingt Annette tijdens een aflevering van de miniserie *Spin and Marty*.¹³ Het liedje heet *Hap-Hap-Happy Snowman*. Deze titel alleen al wekt de indruk dat het om een vrolijk kinderliedje gaat. De melodie van het liedje bevestigt dit vermoeden. Het ritme in de melodielijn wordt licht gespeeld met een lichte en korte articulatie, dit ritme bestaat voornamelijk uit achtste en zestiende noten. De instrumenten die de melodie spelen zijn voornamelijk houtblazers, o.a. klarinet, hobo en de dwarsfluit. Al deze factoren zorgen voor een vrolijk karakter van het liedje. Het feit dat een jonge tiener het liedje zingt met een zachte, hoge stem, helpt hier erg aan mee. De strijkers vormen de begeleiding met zachte, legato gespeelde noten.

Met de bovenstaande feiten, krijg je een globaal beeld van het lied. Ik zal nu eerst wat dieper ingaan op het verloop van de melodielijn en hoe deze samenhangt met de tekst en de dans. Ten eerste is de vorm van het lied heel simpel. Het nummer begint met een vertraagde intro van de melodie van het lied, op deze melodie wordt door de Mouseketeers zogenaamd geschaatst. Na twee keer dezelfde melodie te hebben gespeeld, komt dezelfde melodie nog een keer maar dan in een zeer versnelde versie, de Mouseketeers versnellen mee met hun dans. Vervolgens vertraagt de muziek en de sfeer doordat er lange noten legato worden gespeeld. De Mouseketeers verdwijnen naar de achtergrond. Annette verschijnt dansend op spitsen op het podium. Dan zijn er in de muziek enkele effecten hoorbaar die de beweging van Annette en de

¹¹ Armstrong, Jennifer. *Why? Because we still like you: an oral history of The Mickey Mouse Club*. Grand Central Publishing (New York, Okt. 2010), p. 28.

¹² Ibidem, p. 29.

¹³ Link: <http://www.youtube.com/watch?v=yKNTKeZM0Fs>

sneeuwman versterken. Dit wordt ook wel *mickey mousing* genoemd. Dit gebruik van *mickey mousing* is natuurlijk geen toeval. Dat is namelijk een techniek die heel vaak bij cartoons of tekenfilms gebruikt wordt en dat is de specialiteit van Disney. Dan begint Annette op dezelfde melodie als in de intro te zingen. De muzikale begeleiding speelt nu echter niet diezelfde melodie. De piano is heel zacht op de een en de drie hoorbaar en de blazers hoor je duidelijk op de twee en de vier met een geaccentueerde kwartnoot. Ik noem dit voor het gemak het refrein. Dan volgt er een gedeelte legato, dit noem ik het couplet. Na dit korte couplet gaat men weer verder met het refrein. Dit gaat zo een aantal keer door. Opvallend is dat de tekst continue hetzelfde blijft, ook die van het couplet. Het is dus een liedje van een couplet en een refrein dat men verschillende keren achter elkaar zingt. Nadat Annette zowel het refrein als het couplet tweemaal alleen heeft gezongen, vallen hierna de rest van de Mouseketeers in. Het refrein en couplet worden tweemaal samen gezongen. Hierna wordt de begeleiding weer legato, Annette stopt met zingen en doet een korte danssolo op haar spitsen. Na deze solo begint de begeleiding wederom de melodie van het complete lied te spelen, dus zowel couplet en refrein. De sneeuwman en Annette dansen samen op deze melodie verder. Op het eind van het lied valt de pijprokende sneeuwman neer en houdt de muziek plotsklaps stil.

Uit deze gedetailleerde beschrijving blijkt dat de vorm van het lied eigenlijk maar uit twee delen bestaat die telkens herhaald worden. Het refrein (A) en het couplet (B). Deze AB vorm wordt dus continue herhaald met dezelfde tekst. Het doel hiervan is, dat de kinderen die thuis voor de tv zitten de melodie en de tekst snel op konden pikken. Door het repetitieve karakter is de melodie en tekst voor deze kinderen gemakkelijk te onthouden. Na één of tweemaal te luisteren, kunnen de kinderen zo de rest van het liedje meezingen. Mij lijkt dat dit het plezier van het kijken naar de show alleen maar vergroot. Dit verklaart dus de vorm van het lied en de inhoud van de tekst. De tekst is namelijk heel simpel en beschrijft wat de sneeuwman allemaal doet.

De overige aspecten van de performance

Na deze uitgebreide muzikale analyse, wil ik ook even ingaan op het uiterlijk van Annette. Ze heeft donker kortgeknipt haar met daarop een soort kerstmuts zonder punt. Ze danst op spitsen, maar draagt geen gewone tutu. Ze draagt een kersttutu, onder en boven afgezet met wit bont en om haar nek draagt ze brede witte bondstrook. De tutu is strapless, kort en wijd uitstaand waarschijnlijk door een petticoat. Hoewel Annette nog maar net een tiener is, ziet ze er in deze kleding jongvolwassen uit. Sheila Whiteley zegt in haar boek dat kindsterren vaak in vergelijking met hun leeftijd een té sexy imago hebben, zij noemt het paedopop.¹⁴ Nu vind ik het voorbeeld van Annette niet zo extreem als de voorbeelden die Whiteley in haar boek geeft, maar ze heeft wel een punt. Ik denk dat men hier bewust voor gekozen heeft voor de vaders die thuis met hun kinderen naar de show kijken. De meeste vaders moesten in de jaren '50 lange dagen werken. Maar deze uitzending is rond kerst, anders zou Annette geen 'kersttutu' aanhebben. Het is zeer waarschijnlijk dat deze aflevering tijdens de feestdagen werd uitgezonden. De vaders zijn dan thuis en hebben dan ook iets 'leuks' om tijdens de show naar te kijken. Whiteley behandelt voornamelijk kindsterren uit de jaren '80 en '90. Ik denk dat Annette dan niet zo extreem 'geseksualiseerd' wordt, maar als de gedachte achter haar kleding inderdaad die is die ik vermoed, dan is Whiteley's hypothese hier voor een deel wel toepasbaar.

Deze aflevering is een van de weinige waar Annette echt alleen op de voorgrond staat in een muzikale performance. In de korte series stond ze vaker op de voorgrond, er werd zelfs een serie naar haar vernoemd; 'The Annette Show'. In de meeste andere afleveringen zingen en dansen de Mouseketeers samen. In dat geval dragen ze allemaal de kleding die ik in hoofdstuk één al heb beschreven; de truien met namen en de cap met Mickey Mouse oren. Dit maakt ze herkenbaar voor de kinderen en natuurlijk gelijkwaardig. Wat denk ik, zoals gezegd in het eerste hoofdstuk, te maken heeft met de opkomende emancipatie. Daarnaast denk ik dat Disney een duidelijke link

¹⁴ Whiteley, Sheila. *Too Much Too Young: popular music, age and gender*. Routledge (2005), p. 25-26.

wilde met de producties van zijn bedrijf. Daarom is er denk ik gekozen voor de cap met Mickey Mouse oren. Deze caps konden ze ook goedkoop maken om te verkopen aan de fans.

Hoofdstuk 3

De 'All New Mickey Mouse Club'

Na vijf jaar een ontzettend succesvolle show neer te hebben gezet, was het tijd om te stoppen. In 1959 viel het doek voor de MMC. Zoals uit het boek van Armstrong blijkt, was het een samenloop van omstandigheden waardoor de show werd beëindigd. Ten eerste zakte de kijkcijfers van 14.000.000 naar de 10.000.000, waardoor de inkomsten de kosten nog maar net konden dekken. Dit verlies van kijkers kwam waarschijnlijk door de groeiende populariteit van *American Bandstand* dat rond hetzelfde tijdstip werd uitgezonden en voornamelijk tieners als publiek trok. Daarnaast wilde ABC's Leonard Goldenson onder zijn deal uit. Zoals hij zegt:

The only reason we'd taken a position in Disneyland was to get them into television, but the Disneys had turned out to be terrible business partners. Disneyland had become enormously succesvol, but Disney kept plowing his profits back into park expansion. I feared that it would be a very long time before we started seeing any return on our original \$500,000 investment.¹⁵

Hoewel Disney nog probeerde om de show aan een andere zender te verkopen, mocht dat niet baten. Na 360 shows kwam er een einde aan de populaire tv-show.

Het begin van de nieuwe Mickey Mouse Club

In 1990 kwam er een succesvolle opleving van de MMC. In tegenstelling tot in de jaren '50 was er nu geen gedoe met het vinden van een geschikte zender. Het bedrijf Disney had zijn eigen tv-zender; Disney Channel. De grootste vraag is nu, waarom kwam deze nieuwe show er?

In haar boek schrijft Armstrong dat Disney Channel op zoek was naar een hit en daarnaast hadden ze 24 uur zendtijd per dag tot hun beschikking. Volgens Armstrong speelde de concurrentie van een andere kindertzender een belangrijke rol bij de opleving van de MMC. Deze zender was Nickelodeon. Met het programma *You Can't Do That on Television* hadden ze een enorme hit. Het was aan het bedrijf Disney om daar een concurrerend programma tegenover te zetten. Daarmee kwam de *All New Mickey Mouse Club* in zicht. Aangezien het zo'n dertig jaar geleden was sinds de laatste succesvolle uitzending van de MMC, want die in de jaren '70 was geflopt, was de show aan vernieuwing toe. Ik zal in het vervolg van dit hoofdstuk het nieuwe concept van de *All New Mickey Mouse Club* schetsen en de verschillen en overeenkomsten met de MMC van de jaren '50 beschrijven. Dit alles zal ik proberen te verklaren aan de hand van de sociale- en muzikale cultuur uit die tijd zoals ik dat in het eerste hoofdstuk ook heb gedaan.

Het concept van de All New Mickey Mouse Club

De nieuwe show had vijf themadagen: maandag – Music Day, dinsdag – Guest day, woensdag – Anything Can Happen Day, donderdag – Party day en op vrijdag – Hall of Fame day.¹⁶ Daarnaast was er een miniserie die tijdens de show draaide; *Teen Angel*.¹⁷ Net als in het eerste hoofdstuk zal ik nu met het behulp van een willekeurige aflevering de inhoud van de show beschrijven. Wederom zal ik de rol van de muziek en de muziekgenres beschrijven om dit vervolgens te verklaren vanuit de heersende sociale- en muzikale cultuur.

¹⁵ Armstrong, Jennifer. *Why? Because we still like you: an oral history of The Mickey Mouse Club*. Grand Central Publishing (New York, Okt. 2010), p. 158.

¹⁶ Wikipedia.org: http://en.wikipedia.org/wiki/Mickey_Mouse_Club#1990s_revival.2C_The_All-New_Mickey_Mouse_Club_.28MMC.29 (27 mei 2011).

¹⁷ Armstrong, Jennifer. *Why? Because we still like you: an oral history of The Mickey Mouse Club*. Grand Central Publishing (New York, Okt. 2010), p. 213.

De show begint net als in de eerste editie met de tune waar Mickey Mouse op muziek wordt uitgespeld.¹⁸ De intro dat hier in de jaren '50 aan voorafging met de trompet en kleine trom is echter weggelaten. Een ander groot verschil is dat de muzikale begeleiding geheel op een keyboard gebeurt. De letters van Mickey Mouse worden in groepjes van twee of drie letters onder verdeeld: M-I-C, K-E-Y, M-O, U-S, E. Telkens bij het begin van een groepje, wordt door het keyboard met een accent een nieuw akkoord aangeslagen. Deze akkoorden volgen de melodielijn in de rechterhand. Wanneer de melodie omhoog gaat, gaat het akkoord ook mee omhoog. Verder is de tune een aaneenschakeling van verschillende effecten op het keyboard. De ene keer hoor je het effect van een trompet, dan klinkt het als een piano of als een gewoon keyboard en op sommige momenten zijn het klanken die niet aan een bepaald instrument te koppelen zijn. Hierna volgt de introductie van de Mouseketeers. Hun hoofden verschijnen om beurten in een cirkel gecentreerd op het scherm. De begeleiding is repetitief, hetzelfde motiefje van de basgitaar keert telkens terug. Halverwege de introductie van de Mouseketeers veranderen de bezetting en het motiefje. Naast de basgitaar is er een keyboard en een trompet hoorbaar. Het volume stijgt, het tempo versnelt iets, maar het repetitieve karakter blijft. Dit alles wordt op tv ondersteund door een compilatie met het uiterlijk van een handgemaakte collage die elke week hetzelfde is. Vervolgens wordt er live geschakeld naar de studio waar de Mouseketeers door klapdeuren en vanuit het publiek het podium opkomen. Hier is nog steeds muzikale begeleiding hoorbaar, met hetzelfde karakter als de rest van de tune. Het keyboard en de trompetten zijn duidelijk hoorbaar boven het gegil van het publiek uit. De muziek is echter niet live, maar staat op een band. Deze band wordt in de studio ook afgespeeld en is dus niet onder de show gemonteerd. Dit kan men zien aan de Mouseketeers die op het ritme van deze melodie dansen.

Bij verschillende spelshows speelde *mickey mousing* door muzikale begeleiding een belangrijke rol. Daarvan zal ik nu een voorbeeld geven bij de show die de *Big Brother Game Show* heet.¹⁹ In deze show moeten twee teams van twee broers het tegen elkaar opnemen. De jongste broer van elk team beweert dat zijn grote broer alles kan en beter is dan de grote broer van het andere team. Aan de hand van verschillende komische uitdagingen wordt beslist wie de winnaar. Het is niet zo dat er echt iets te winnen valt, de twee teams bestaan uit Mouseketeers en dus niet uit echte deelnemers. Britney Spears speelt in deze show de assistente. Bij de onthulling van elke uitdaging klinken er trompetten die dit muzikaal ondersteunen. Het klinkt als een muzikale 'tadaa'. Vervolgens als de broers de uitdaging uitvoeren, klinkt er een lange tromroffel die de spanning op moet voeren. In dit geval moeten de grote broers een gewicht optillen. Wanneer ze het gewicht weer neerzetten klinken de bekkens van een drumstel om de landing van het gewicht extra kracht bij te zetten. Dit kan men beschouwen als een vorm van *mickey mousing*. De conclusie die je hier uit kan trekken, is dat de muzikale effecten bij deze show voornamelijk zorgen voor een versterking van datgene wat er wordt uitgebeeld.

Naast spelshows, waren er ook veel optredens van de Mouseketeers. Er werden altijd covers gezongen en vaak zongen er twee of drie Mouseketeers. De rest verzorgde de dans van het optreden. Het is op verschillende beelden goed te zien dat er niet live gezongen wordt, maar overduidelijk geplaybackt. De Mouseketeers die zingen, dansen veel met de rest mee. Het is erg vermoeiend als je deze twee dingen tegelijk moet doen en daarom is er waarschijnlijk gekozen voor playback in plaats van live zang.

De show eindigt met hetzelfde lied als in de jaren '50. De melodie wordt langzaam en legato gezongen waardoor er een treurig karakter ontstaat. Maar waar het lied van de jaren '50 eindigde, wordt er nu in één keer omgeschakeld naar een rap versie van het nummer.²⁰ Alle

¹⁸ Link: <http://www.youtube.com/watch?v=PlJoHIHpeC8&NR=1> (31 mei 2011)

¹⁹ Link: <http://www.youtube.com/watch?v=jYUg159gwCU> (31 mei 2011)

²⁰ Link: <http://www.youtube.com/watch?v=mlglI3ak10A&feature=related> (31 mei 2011)

Mouseketeers dansen uitbundig op deze muziek, waardoor je als kijker met een blij gevoel afscheid neemt van de show.

Tussen de MMC uit de jaren '50 en de jaren '90 bestaan duidelijk overeenkomsten, maar ook verschillen. Ten eerste is de indeling in themadagen gebleven. Niet alle dagen hebben hetzelfde thema, maar het concept van themadagen is er nog wel. Daarnaast is de intro van de show nog steeds gebaseerd op dezelfde melodie: *the Mickey Mouse march*. De bezetting van deze melodie is alleen in een ander jasje gestoken. Dit kan men verklaren met het feit dat de show meer op tieners was gericht dan in de jaren '50 het geval was. De muziek moest wel van die tijd zijn, anders is er geen tiener die naar het programma kijkt. De kinderlijke toon is uit het programma verdwenen wat één van de grootste verschillen is met de MMC uit de jaren '50.

Er is ook een groot verschil in de indeling van de shows. In de jaren '50 waren er verschillende miniseries die onderdeel uitmaakte van de MMC. In de MMC van de jaren '90 maakten de optredens van de Mouseketeers een veel groter deel uit van de show. Daarnaast waren er niet zozeer miniseries, maar eerder spelshows voor de afwisseling. In deze spelshows was humor het belangrijkste. Armstrong beschrijft het concurrerende programma *You Can't Do That on Television* als een "hip, junior-sketch-comedy hit".²¹ Het was dus zaak voor de MMC om ook humor in de show te stoppen, zodat de show een geduchte concurrent vormde. Je moet echter wel onderscheidend blijven van het andere aanbod op tv. Daarnaast moet de MMC van de jaren '90 wel elementen uit de originele MMC bevatten om herkenbaar te blijven. In de jaren '50 waren zang of dans optredens van de Mouseketeers erg belangrijk. Dat is waarschijnlijk de reden dat de zang van de Mouseketeers in de show van de jaren '90 ook zo'n belangrijke rol speelt.

Er bestaat een groot verschil tussen de optredens van de MMC uit jaren '50 en de jaren '90. De liedjes uit de jaren '50 werden geschreven door senior Mouseketeer Jimmie Dodd en hadden vaak een leerzame inhoud. In de jaren '90 waren de optredens voornamelijk covers van pophits. Dit heeft alles te maken met het verschil in doelgroep.

Zo kun je concluderen dat het verschil in inhoud van de show voor het grootste deel te verklaren is aan de hand van twee factoren. Ten eerste het verschil in doelgroep, ten tweede het feit dat de MMC in de jaren '90 moest concurreren met een al bestaand populair programma.

De shows hebben gemeen dat ze beide succesvol waren. Dat de show in de jaren '90 zo'n succes was, komt denk ik door de combinatie van het zingen van pophits en komische shows. De Mouseketeers kwamen, in tegenstelling tot de jaren '50, over als gewone tieners en niet als jongvolwassene. Hierdoor kan de doelgroep (pubers) zich beter identificeren met de Mouseketeers. Daarnaast wil je als tiener natuurlijk op de hoogte blijven van de populaire liedjes. Wanneer men naar de MMC keek, bleef je op de hoogte van de populaire liedje én er zat humor in de show. Ik denk dat deze elementen ervoor hebben gezorgd dat de show in de jaren '90 zo'n groot succes was.

²¹ Armstrong, Jennifer. *Why? Because we still like you: an oral history of The Mickey Mouse Club*. Grand Central Publishing (New York, Okt. 2010), p. 212.

Hoofdstuk 4

Britney Jean Spears

Bij de keuze voor mijn twee casestudies heb ik lang nagedacht op grond waarvan ik een keuze zou moeten maken. Uiteindelijk heb ik gekeken naar beschikbare bronnen over de vroegere Mouseketeers, de populariteit van hen bij het publiek, het feit of ze een succesvolle carrière hebben gehad en daarnaast moesten de twee casestudies vergelijkbaar zijn. Dat is de reden waarom ik van de MMC uit de jaren '90 voor Britney Spears heb gekozen. Zij was én populair bij het publiek én ze heeft een succesvolle solocarrière opgebouwd, net als Annette. Daarnaast was Britney van ongeveer dezelfde leeftijd (11 jaar) als dat Annette was (12 jaar) toen ze bij de MMC begon. Deze twee dames zijn dus goed vergelijkbaar, wat een kritiek punt was in mijn beslissing van de twee casestudies. Daarnaast is over Britney meer dan genoeg literatuur verschenen die ik kan gebruiken als achtergrond informatie voor mijn onderzoek.

De weg naar de All New Mickey Mouse Club

De moeder van Britney heeft een belangrijke rol gespeeld bij de doorbraak van Britney in de entertainment industrie. Met haar tweede jaar zat ze al op dansles en vanaf haar zesde deed ze mee met verschillende regionale talentenjachten. Haar moeder wilde, waarschijnlijk net zo graag of nog liever dan Britney zelf, dat ze uiteindelijk een succesvolle entertainer zou worden. Britney en haar moeder Lynn reisde het hele land door voor audities die voor de nationale doorbraak moesten zorgen. In 1990 zag Lynn een advertentie in de krant voor audities bij de MMC. De negenjarige Britney had meteen haar zinnen gezet op die rol. Ze was veruit de jongste bij de audities en werd om die reden afgewezen. Na drie jaar verschillende lessen in zang te hebben gevolgd en ervaring met audities op te hebben gedaan, probeerde ze het nog een keer bij de MMC. Deze keer was Britney wel succesvol en zo kwam ze op elfjarige leeftijd (in 1992) bij de MMC terecht.²²

De muzikale performance van Britney

Om een beeld te kunnen vormen van hoe een optreden bij de MMC er uit zag, zal ik enkele optredens van Britney analyseren. De muzikale analyse zal de meeste aandacht krijgen, maar de performance in zijn geheel komt ook aan bod.

De eerste performance is een optreden van Britney en Justin Timberlake (ook een Mouseketeer). Ze zingen het duet 'I'll take you there'.²³ Ten eerste is het overduidelijk dat er wordt geplaybackt. Beide zingen ze met overdreven mondbeweging, daarnaast past het timbre van de leadzangeres niet bij zo'n jong meisje. Er zit een rauw soulrandje aan de stem en het is zeer onwaarschijnlijk dat een jonge tiener dit in haar eigen stem heeft. Daarnaast hoor je niet echt een verschil in klankkleur wanneer Justin de zang overneemt. Het originele lied wordt dus geplaybackt, of ze playbacken een bewerkte studio-opname van hun eigen stem. Het lied begint met een intro van vier maten, het tempo is moderato. De melodie die wordt gespeeld duurt in totaal twee maten en begint met een opmaat van twee tellen. Deze melodie wordt vervolgens herhaald. De eerste zin in de melodie wordt gespeeld door het keyboard, deze zin duurt zes tellen. Vervolgens antwoorden de trompetten en trombones op deze melodie met een geaccentueerde kwartnoot met punt en een geaccentueerde achtste noot. Na deze korte intro begint Britney met zingen. De begeleidende melodie is dezelfde als de twee maten van het keyboard in de intro, maar de bezetting wordt nu uitgebreid met de drum en een basgitaar. Deze melodie wordt tijdens het couplet continu herhaald. Het couplet noem ik voor het gemak A. Het refrein is qua melodie hetzelfde als het couplet, maar het grote verschil is dat de Mouseketeers als achtergrondkoor het gehele refrein meezingen. Dit kan men dus zien als een B. Na het refrein komt Justin Timberlake die een stuk begint te rappen. Dit kan men zien als een 'bridge' en die

²² Blandford, James. *Britney*. Omnibus Press (New York 2002), p. 10-17.

²³ Link: http://www.youtube.com/watch?v=rDOPN_5w0u0&feature=related (1 juni 2011)

noem ik voor het gemak even C. We hebben nu dus A, B en C. Na de bridge komt het refrein terug en daarna volgt het couplet. Het nummer wordt afgesloten met het refrein. De uiteindelijke vorm is dus A B C B A B.

Een ander belangrijk aspect van de performance is de tekst. Het nummer gaat over een plaats waar er geen zorgen zijn, maar ook geen lachende gezichten en waar er tegen de rassen wordt gelogen. Diegene die zingt, zegt dat je haar hand moet pakken en dat ze je die plaats gratis zal laten zien.

Naast deze twee aspecten van de analyse, spelen de dans en de kleding natuurlijk ook een belangrijke rol. Ten eerste wordt er gedurende het hele nummer gedanst. Het is een dans die van tevoren ingestudeerd is. De achtergrond dansers doen allemaal hetzelfde en op bepaalde momenten doet Britney precies dezelfde pasjes mee. Wat opvalt, is dat de dans regelmatig de tekst letterlijk uitdrukt. Bijvoorbeeld als Britney “come on, come on, come on” zingt, beelden de dansers met hun armen het gebaar uit van kom maar op. Dit wordt gedaan om de tekst extra kracht bij te zetten. Wanneer Justin invalt met zijn rap stuk, danst hij op de voorgrond. Hij is de enige die de bepaalde pasjes doet waardoor hij extra opvalt en op de voorgrond staat. Het is dus duidelijk dat hij gedurende die paar seconden centraal moet staan in dat nummer. Na zijn solo danst Justin met Britney dezelfde pasjes, de Mouseketeers op de achtergrond doen dezelfde pasjes mee. De kleding van Justin en de achtergrond dansers is grotendeels hetzelfde. Ze hebben allemaal een weide zwarte broek aan en een weide blouse erop. Het enige verschil is dat Justin een bandana op heeft. De reden dat Justin er grotendeels hetzelfde uitziet als de Mouseketeers op de achtergrond, is waarschijnlijk omdat hij aan het begin van het nummer tussen deze achtergronddansers stond. Wanneer hij andere kleren aan zou hebben, zou het verrassingseffect weg zijn als hij uit de achtergrond naar voren komt. Britney is de enige die een rokje aanheeft, het rokje is redelijk kort en strak. Het rokje is zwart, zodat het goed in het geheel past met de kleding van de rest. Verder heeft ze geen weid T-shirt aan, maar een strak met felle kleuren. Deze afwijkende kleding heeft er mee te maken dat ze op moet vallen, omdat ze de leadzangeres is.

Een ander optreden van Britney bij de MMC is wederom een nummer dat ze samen met Justin zingt. Het nummer heet ‘I feel for you’.²⁴ Deze keer wordt er wel live gezongen. Dit kun je zien aan het feit dat de band (keyboard, gitaar, basgitaar, drums) op het podium staat en Justin en Britney hebben beide een microfoon vast. Het nummer begint met drie tellen aftellen door het keyboard. Vaak gebeurt dit door de drummer met zijn stokken, maar nu gebeurt het door het keyboard met geaccentueerde noten. Vervolgens komt er een intro van twee maten, Britney en Justin komen ondertussen rustig het podium opgelopen en beginnen na deze twee maten te zingen. Ze beginnen met het couplet, wat ik A noem. Ze beginnen samen met zingen, elke volzin in de begeleiding duurt vier maten. De laatste twee kwartnoten van de vierde maat worden geaccentueerd. Deze vier maten worden vier keer herhaald. Vervolgens heeft Justin een stukje solo van vier maten en daarna gaan ze samen verder wat ook vier maten duurt. De begeleiding verspringt tijdens deze acht maten naar een ander akkoord en de geaccentueerde noten verdwijnen. Nu komen er twee Mouseketeers als achtergronddansers op en wanneer het refrein begint, beginnen de Mouseketeers te dansen. Het refrein duurt twaalf maten, dit noem ik B. Een opvallende verandering in de begeleiding is dat de gitaren veel meer aanwezig zijn dan in het couplet. Na dit refrein, komt het couplet weer terug en vervolgens weer het refrein. De vorm is tot nu toe dus: A, B, A, B. Na het laatste refrein komt er een bridge, het keyboard domineert nu in de begeleiding. In de zang wordt er tijd gemaakt voor solistische hoogstandjes van Britney en Justin, daarnaast ontstaat er een call en response met het publiek door Justin. Het laatste wat hij zegt is “now scream!”. Het publiek schreeuwt en precies op dit moment komt er een derde Mouseketeer uit de coulissen en begint te rappen. De rap betrek ik ook nog bij de bridge en ik noem deze in zijn geheel C. Na deze bridge komt er een variant van het refrein, Britney maakt

²⁴ Link: http://www.youtube.com/watch?v=V_a42cG9XQU&feature=related (7 juni 2011)

een paar uithalen en het ritme verandert. De tekst blijft hetzelfde waardoor het herkenbaar blijft als een refrein. Dit stuk noem ik B', hierna volgt het oorspronkelijke refrein en dit is tevens de afsluiting van het nummer. Het lied heeft uiteindelijk dus een vorm van A, B, A, B, C, B', B.

De overige aspecten van de performance

De tekst is niet zo heel bijzonder, men kan het liedje zien als een liefdesliedje. Er zitten geen verrassende elementen in de inhoud van de tekst. De performance is vergelijkbaar met het eerste optreden wat ik heb geanalyseerd. De danspasjes zijn wederom ingestudeerd, Britney en Justin dansen tijdens het refrein met de andere twee Mouseketeers mee, tijdens de coupletten lopen ze voornamelijk heen en weer over het podium. Bij de solistische stukjes staat de desbetreffende solist centraal. Britney doet dat door bijna op haar knieën te gaan zitten wanneer ze haar uithaal inzet. Zo lijkt het extra knap en moeilijk wat ze doet, het ondersteunt het doel van haar uithaal. Dat is namelijk het willen laten zien dat ze goed kan zingen.

De kleding vind ik opvallend 'jongensachtig' bij Britney. Ze heeft een rode wijde jurk aan, het feit dat het een jurk is maakt het niet jongensachtig, maar het wijde model wel. Onder de jurk heeft ze een wit met donker gestreept T-shirt aan. De schoenen die ze draagt zijn een soort van legerkistjes, waardoor de totale kleding lomp en jongensachtig staat. Ik weet niet waarom hiervoor is gekozen, maar ik denk dat ze er 'cool' uit moest zien. Justin draagt een wijde lichte spijkerbroek, een vestje in dezelfde kleur rood als Britney haar jurk en een wijde donkere blouse met gekleurde vierkanten er op. Het ziet eruit alsof ze kleren aanhebben die drie maten te groot zijn. In die tijd waren 'baggy' kleren populair, mede doordat de rap in opkomst was. Dit zou de verklaring kunnen zijn voor de kleding van Britney en Justin. Ze moesten namelijk de populaire muziekcultuur uit die tijd vertegenwoordigen.

Hoofdstuk 5

Annette vs. Britney

In dit hoofdstuk zal ik Annette Funicello en Britney Spears op verschillende vlakken vergelijken. Dit doe ik met het doel de ontwikkeling van de Mouseketeers door de jaren heen te beschrijven. Ik zal ten eerste de weg naar de Mickey Mouse Club vergelijken. Vervolgens zal ik de totale performances vergelijken, dat wil zeggen de dans, de kleding en de tekst. Het laatste en belangrijkste deel van de analyse, vormt het muzikale aspect van de performance.

De verschillende wegen die hen naar de MMC leidden

De manier waarop Annette en Britney bij de MMC terecht kwamen, is totaal verschillend. Annette had het geluk dat Walt Disney naar een balletvoering kwam kijken waarin zij danste. Britney echter had er hard voor moeten werken om bij de MMC toegelaten te worden. Vanaf haar tweede zat ze al op dansles en vanaf haar zesde kreeg ze zanglessen. Toen ze negen was, deed ze voor de eerste keer auditie, maar ze werd afgewezen. Na drie jaar ontzettend hard trainen en ervaring opdoen, kwam Britney uiteindelijk door de audities. Een overeenkomst tussen de twee is de leeftijd waarop ze bij de MMC kwamen. Annette was twaalf jaar en Britney elf.

De performances bij de MMC

Uit de analyse van *Hap-Hap-Happy Snowman* en van de MMC uit de jaren '50 in zijn geheel, bleek al dat dans een grote rol speelde. In het geval van *Hap-Hap-Happy Snowman* ging het om ballet. De overeenkomst met de MMC uit de jaren '90 is dat dans een grote rol speelde in de performance. Het verschil is het soort dans die uitgevoerd wordt. De dansspasjes van Britney kan men namelijk het beste plaatsen in streetdance. De verklaring hiervoor is simpelweg dat ze beide in zeer verschillende periodes leefde. In de jaren '50 kende men het begrip streetdance nog niet, maar waren klassieke (ballet), ballroom en jazz dansen populair. In de jaren '90 was de hiphop en de streetdance ontzettend populair. Deze ontwikkeling in de danscultuur, zorgt voor een ontwikkeling in de dans bij de performance van de MMC. De ontwikkeling in deze dansgewoontes komt natuurlijk niet uit het niets. Deze hangt voor een gedeelte samen met de ontwikkeling van de muzikale conventies, zoals het verschuiven van de populariteit van muzikale genres en het ontstaan van nieuwe genres. Waarschijnlijk is de ontwikkeling in de dansgewoontes zelfs een gevolg van de ontwikkeling in de muzikale conventies. Wanneer er geen hiphop muziek bestaat, is het niet waarschijnlijk dat men een bepaalde dansstijl de naam hiphop geeft. In beide edities van de MMC speelde dans een belangrijke rol, maar door het veranderen van dansgewoontes verschilden de soorten dans van beide shows van elkaar.

Een ander aspect van de performance is de kleding. Annette had een, voor haar leeftijd, sexy kersttutu aan. Als je dit vergelijkt met de kleding van Britney, kun je een opvallend verschil constateren. Britney heeft wel een jurk of een rokje aan, maar ze ziet er niet sexy uit. Het duidelijkste voorbeeld hiervan is de weide rode jurk met de lompe schoenen. Ze ziet er hierdoor eerder jongensachtig en stoer uit dan sexy. Als Britney de kleding van Annette aan zou doen, zou ze er veel sexier uitzien. Dat gegeven op zich is al opvallend. Als men kijkt naar hoe de mode zich heeft ontwikkeld door de jaren heen, dan kan men toch concluderen dat een jurkje als Annette droeg in deze tijd veel minder schokkerend zou zijn dan dat in de jaren '50 het geval was. Aan de andere kant is de kleding voor Britney wel te verklaren als men naar de mode van de jaren '90 kijkt. In die tijd waren weide broeken hip. De doelgroep waren tieners en dus moest je er als Mouseketeer wel hip uitzien, anders was er niemand die keek. Wat ik opvallend vind, is dat Annette in die tijd zo'n sexy jurkje droeg. Helemaal omdat de doelgroep kinderen rond de 6-12 jaar was. Maar zoals ik in hoofdstuk twee al zei, was dat waarschijnlijk een eenmalige verschijning. In de rest van de show uit de jaren '50 hadden de Mouseketeers dezelfde kleding aan. Daarnaast hadden ze allemaal een cap met Mickey Mouse oren op. Dat was voor de kleine kinderen waarschijnlijk leuk om te zien en het was een product dat men goed kon verkopen aan

de fans. In de show van de jaren '90 zagen de Mouseketeers er uit als gewone tieners. Deze verandering in de kleding heeft te maken met het verschil in doelgroep. Tieners vinden het eerder kinderachtig dan schattig om een cap met Mickey Mouse oren op te hebben. Zij kunnen zich beter identificeren met tieners die de mode van die tijd volgen. Dat is de reden dat Britney en de overige Mouseketeers kleding aan hadden die ze thuis of op school ook zouden dragen.

Het laatste grote verschil is de inhoud van de tekst. De liedjes die Annette zingt, hebben beide een informatieve inhoud. De ene gaat over een sneeuwman en wat die allemaal meemaakt, de andere gaat over wat mooi zijn inhoud. Dit zijn onderwerpen met een educatief karakter, maar wel op een speelse manier. Doordat er gezongen en gedanst wordt, wordt de educatieve boodschap op een, voor de kinderen, aansprekende manier gebracht. De liedjes die Britney zingt, hebben een inhoud die veel meer volwassen is. Het eerste liedje gaat over het feit dat er in de wereld ook gelogen wordt, en dat niets zo mooi is als het lijkt. Het tweede liedje is een liefdeslied. Deze twee onderwerpen zouden voor kinderen tussen de 6-12 veel minder geschikt zijn. Daarnaast zijn de twee liedjes die Britney zingt, covers van pophits uit die tijd. De liedjes die Annette zingt zijn speciaal voor de show geschreven. Dit verschil kan men wederom verklaren vanuit de doelgroep, maar ook vanuit het beschikbare budget. In de jaren '50 was het budget maar net aan om de show überhaupt op de tv te krijgen. In de jaren '90 was er een eigen zender voor het bedrijf Disney, wat al getuigt van een veel groter budget. Om de rechten te krijgen voor het coveren van die nummers, denk ik dat ze dat budget ook goed konden gebruiken.

De muzikale performance

Het eerste aspect is de vorm van de muziek. Het opvallende is, dat alle liedjes een eenvoudige vorm hebben met een sterk repetitief karakter. De vorm van *Hap-Hap-Happy Snowman* bestaat uit een couplet (A) en een refrein (B). De twee liedjes die Britney zingt, bestaan ook uit deze twee delen. Het enige verschil is dat er in deze twee liedjes een bridge (C) zit, maar het couplet en refrein vormen het belangrijkste gedeelte van het lied. Dit komt waarschijnlijk door het feit dat een liedjes met een repetitieve vorm, populair zijn bij het publiek. Bij de liedjes van Annette zorgt de herhalende vorm ervoor dat kinderen al snel het lied mee kunnen zingen. De liedjes van Britney zijn repetitief met de gedachte dat ze dan beter bij het publiek blijven hangen. Het zijn pophits en dus moeten ze herkenbaar zijn wanneer ze op de radio gedraaid worden. Wanneer er herhalende delen in het lied zitten, herken je ze makkelijker omdat je een bepaalde melodie vaker dan een keer hoort in het lied.

Een ander belangrijk aspect is de bezetting van de muzikale begeleiding. Wat het meest opvalt, is dat er in de jaren '50 voornamelijk blaasinstrumenten en de drums werden gebruikt. In de jaren '90 is de muzikale begeleiding veel elektronischer. Ten eerste speelt het keyboard een dominante rol. In de jaren '50 was dit instrument vrijwel nooit te horen in de populaire muziek, maar in de jaren '90 was het ontzettend populair. Daarnaast waren een (elektrische) gitaar, (elektrische) basgitaar en drums niet weg te denken uit de popmuziek van de jaren '90. Het feit dat er in de jaren '50 voornamelijk blazers de muzikale begeleiding vormde, heeft te maken met het hoogtij dat de Jazz in die jaren vierde. In deze muziek spelen de blaasinstrumenten een prominente rol. Voornamelijk de trompet en de saxofoon. Daarnaast was klassieke muziek ook nog steeds erg populair in de jaren '50, dit verklaart het veelvuldige gebruik van klarinetten en strijkers in de begeleiding.

Tot slot is er nog het soort muziek dat gezongen wordt door Annette en Britney. Zoals al een paar keer gezegd, worden in de MMC van de jaren '90 voornamelijk popliedjes of raps in de show gezongen. In de jaren '50 was er niet echt een bepaald genre dat domineerde bij de MMC. De liedjes waren vaak zo simplistisch dat er niet een bepaald karakter aan toe te schrijven was. Dit is het gevolg van het feit dat senior Mouseketeer Jimmie Dodd alle liedjes, voor elke show, zelf componeerde. De boodschap was het belangrijkste en de muziek diende óf als letterlijke

uitbeelding van de tekst (*mickey mousing*) óf als het opleuken van het leerzame doel van het liedje.

Conclusie

De eerste Mickey Mouse Club was ontstaan uit de combinatie van commerciële doeleinden en een droom van Walt Disney. De show moest zijn nieuwste project financieren, maar hij had ook altijd graag al een show met kinderen willen doen. Door een samenloop van omstandigheden (contract bij ABC, financiële nood, promotie nodig voor Disneyland) werd de MMC opgericht. Het waren dus voornamelijk commerciële factoren die een rol speelde bij de oprichting van de MMC.

De MMC was een show voor en door kinderen. De show bestond uit veel verschillende onderdelen, waardoor de kinderen erg veelzijdig moesten zijn. Dat ze konden zingen en dansen was een grote voorwaarde. Naast deze amusementswaarde, had de show ook een groot educatief gehalte. Door leerzame dingen te combineren met dans en zang, leerden de jonge kijkers op spelende wijze dingen als het alfabet. Naast dit educatieve element werden er ook dramaseries en korte optredens van de Mouseketeers in de show verwerkt.

De muziek bij de MMC uit de jaren '50 was dus voornamelijk bedoeld om leerzame dingen leuk te maken. Men moet de show niet zien als een soort kinderen voor kinderen waar alleen maar liedjes worden gezongen door kinderen. Wanneer er wel liedjes gezongen werden, zat hier vaak een moraal in of het was een informatieve tekst. De populaire muziekgenres waren niet zo zeer terug te vinden in het programma. De muziek moest voornamelijk simpel en repetitief zijn, zodat de kinderen snel met de liedjes mee konden zingen. Het lied *Hap-Hap-Happy Snowman* dat Annette zingt is hier een goed voorbeeld van. De show was voor zowel jongens als meisjes. Dit en het feit dat de show educatief was, heeft waarschijnlijk te maken met de emancipatie van de vrouw die in opkomst was. Door jongens en meisjes in de show dezelfde kleding aan te trekken, werden ze gelijk. Walt Disney heeft hier bewust voor gekozen, zodat de show door ouders werd gewaardeerd. Dit verklaart voor een groot deel het succes van de show.

De MMC uit de jaren '90 was met andere motieven ontstaan. Maar hoewel de motieven anders waren dan in de jaren '50 was er ook een grote overeenkomst. Beide shows zijn ontstaan met commerciële doeleinden. De MMC uit de jaren '90 moest echter de grote concurrent worden van Nickelodeons *You Can't do that on Television*. De show had als overeenkomst met de MMC uit de jaren '50 dat er zang en dans in de show zaten. De nieuwe versie had echter niet zoveel kleine series, maar vooral spelshows met humor moesten voor de afwisseling zorgen. Dit had te maken met het feit dat in de concurrerende show ook veel humor zat. Een ander verschil tussen de twee MMC's is dat de show uit de jaren '90 veel meer optredens bevatte en de educatie was uit de show verdwenen.

De muziek heeft zich in de jaren tussen de shows erg ontwikkeld. In de MMC van de jaren '90 werden voornamelijk pophits gezongen. De instrumentatie was hierbij totaal verschillend als men deze met de jaren '50 vergelijkt. De techniek had in die jaren enorme stappen gezet. Voor de muziek had dit tot gevolg dat het keyboard en de elektrische gitaar niet meer weg te denken zijn uit de popwereld. In de jaren '50 werd er bij de MMC voornamelijk gebruik gemaakt van drums en blaasinstrumenten.

Wanneer men Britney en Annette vergelijkt ziet men niet alleen verschil op muzikaal vlak, maar ook op het vlak van performance. Een overeenkomst is dat de dans nog steeds een grote rol speelt bij de performance. Het grootste verschil is de kleding. Daar waar de Mouseketeers in de jaren '50 nog caps met Mickey Mouse oren op hadden, ziet Britney er in de jaren '90 uit als een gewone tiener met baggy kleding die in die tijd populair was. In de jaren '50 hadden de Mouseketeers misschien meer een voorbeeld functie, vanwege het educatieve karakter van de show. In de jaren '90 was het denk ik vooral belangrijk dat het tienerpubliek zich kon identificeren met hun idolen die van dezelfde leeftijd waren.

Bronnen

Boeken

Journalistiek/Populair:

- Armstrong, Jennifer. *Why? Because We Still Like You: An Oral History of the Mickey Mouse Club*. Grand Central Publishing (New York, 2010).
- Blandford, James R. *Britney*. Omnibus Press (London 2002).

Wetenschappelijk:

- Barrier, Michael. *The Animated Man: A Life of Walt Disney*. University of California Press (2007)
- Breines, Wini. *Young White and Miserable: Growing Up Female in the Fifties*. Beacon Press (Boston, 1992).
- Garofalo, Reebee. *Rockin'Out: Popular Music in the U.S.A.* Pearson Prentice Hall (Massachusetts, 2008)
- Shuker, Roy. *Understanding popular music culture*. Routledge (London 2008)
- Whiteley, Sheila. *Toot Much Too Young: Popular music, age and gender*. Routledge (2003).

Google Books:

- Browne, Pat. *The guide to United States Popular Culture*, p.533-534

Link:

http://books.google.nl/books?id=U3rjxPYT32MC&pg=PA534&dq=The+all+new+Mickey+Mouse+Club&hl=nl&ei=wMi_TebNM4uYOqbRpd8E&sa=X&oi=book_result&ct=result&resnum=3&ved=0CF4Q6AEwAg#v=onepage&q=The%20all%20new%20Mickey%20Mouse%20Club&f=false

Filmpjes

- Aflevering MMC '50: <http://www.youtube.com/watch?v=hemEGjrznE>
- Hap-Hap-Happy Snowman: <http://www.youtube.com/watch?v=yKNTKeZM0Fs>
- Aflevering MMC '90: <http://www.youtube.com/watch?v=PlJoHIHpeC8&NR=1>
- Big Brother Game Show: <http://www.youtube.com/watch?v=jYUg159gwCU>
- Rap Mickey Mouse March: <http://www.youtube.com/watch?v=mlgll3ak10A&feature=related>
- I'll Take you there: http://www.youtube.com/watch?v=rDOPN_5w0u0&feature=related
- I Feel for You http://www.youtube.com/watch?v=V_a42cG9XQU&feature=related